

Manus: hvordan ser en aktiv høst ut fra et studentperspektiv?

Bjørn var inne på dette i sin innledning med gruppeundervisning. At vi må få det sosiale og det faglige til å virke sammen, gjerne gjennom gruppeundervisning ledet av studentene selv. Mange emner på UiO tilbyr ikke annen undervisning enn rene forelesninger, og det kan være grunnen til at mange studenter ikke kjenner verdien av deltakende undervisning i høyere utdanning. Det er nettopp litt den retningen jeg skal peile denne korte innledningen på.

Skal jeg begi meg ut på et forsøk om å analysere de foregående tolv månedene, vil svaret på det spørsmålet være at jeg ikke har noen anelse. Vi er inne i en krevende og uforutsigbar tid, og det fremste vi lengter etter er en enklere hverdag og mer forutsigbarhet. Det utgjør en likning selv den skarpeste matematiker vil ha problemer med å løse. Men, likevel, som det allerede er blitt nevnt i dette seminaret: så har vi gjort oss noen erfaringer dette året som vi nok med sikkerhet kan si peiler oss inn på en forståelse av hva det er vi har vært gjennom - og hva det er vi står overfor de neste månedene.

Studiebarometeret viser oss at norske studenter er mer ensomme, får dårligere faglig utbytte og savner det sosiale miljøet. Mange oppgir også at de ikke har et egnet sted å studere nå som de fysiske studiestedene er blitt stengt ned. Ettersom undersøkelsen ble gjennomført våren før årets førsteårsstudenter begynte sine nye liv som studenter, er det også god grunn til å tro at tallene som kommer frem i denne undersøkelsen er enda dystre. En undersøkelse gjort av FHI viser at så mange som 34% av unge mellom 18-24 år oppgir at de har gått opp i vekt i løpet av 2020. Fra studentene, får vi høre at foreningslivet og frivilligheten blør. Mangelen på fysisk tilstedeværelse gjør at rekruttering blir vanskelig, og flere viktige aktører og arenaer melder til oss at de står i fare for å dø ut om nedstengingen varer mye lenger.

Det å være student, det er en vekselvirkning mellom det sosiale og det faglige. Ta vekk det ene elementet, og vi har et problem. Et gigantisk et som sådan, skal vi tro tallene fra

undersøkelser gjort under pandemien og rapporter fra studentene selv. Studentene mister det sosiale grunnlaget under seg, og nå ser vi konsekvensene.

Så. En aktiv høst fra et studentperspektiv beror først og fremst på at de fysiske møteplassene og arenaene studentene til vanlig benytter seg av kan holde åpent. Jeg tror vi må tillate oss selv å være så banale som det. Kjellerpubene, kafeene, atletica, kollokvierommene og lesesalene er alle helt kritiske elementer i å sikre ikke bare en god studentopplevelse, men en bærekraftig en. Studieåret 2020/2021 har vært råttøft, og vi ser nå hvor skjør den sosiale koblingen i det hele faktisk er. Ta vekk en bit, og korthuset vakler. Ta vekk fler, og det står i fare for å rase. Fremover nå, så er vi nødt til å heve blikket og se forbi den tradisjonelle forståelsen av hva et sosialt liv på campus skal være. Foreningslivet, frivilligheten og studentdemokratiet skal fortsatt være viktige bidragsyttere, men vi er helt nødt til å styrke den sosiale beredskapen på campus også på flere andre arenaer skal vi klare å møte lignende kriser i fremtiden.

Et ledd i denne prosessen vil være å knytte det sosiale og det faglige enda tettere. Vi trenger mer interaktiv undervisning og dialog mellom studenter og undervisere. I fotballen sier vi at det er viktig å falle av dersom noen støter på ballføreren. Kort sagt, betyr det at ballføreren ikke har fri bane mot mål dersom han/hun avanserer forbi den første forsvareren som forsøker å takle. Litt sånn, er vi nødt til å tenke her på universitetet også. Vi er nødt til å lage sosiale sikringer for studentene, slik at de har andre bein å stå på om noen av arenaene skulle forsvinne.

Jeg husker godt da jeg i 2017 meldte meg opp til emnet STV1020 metode og statistikk og grøsset over synet av tre timer sammenhengende forelesninger fra klokken ni om morgningen hver eneste torsdag. Ideen av harde og søvnige økter om morgenen ble dog fort feid avgårde av det som viste seg å være tre timer med interaksjon, diskusjon og aktivitetsbasert læring - og det om noe så knusktørt som metode og statistikk! Som statsviter og garvet tilhenger av den vitenskapelige metode, tillater jeg meg selv å gjøre litt humor av det her. Jeg synes metode er gøy, altså! Men, poenget er: dette var gøy, og det satt i gang diskusjoner og gruppeaktiviteter blant studentene i salen. Det skapte

faglig engasjement blant studentene, og det skapte en sosial kontakt som bevegde seg utover de tre timene vi tilbrakte i auditoriet hver uke. Metodene som ble brukt i denne forelesningsrekken gjorde seg selvsagt godt fysisk, men det er ingen grunn til at det ikke kan overføres til digitalt format skulle det enda være nødvendig høsten 2021.

Fra det samfunnsvitenskapelige fakultetet har vi også tidligere hørt om fadder-kollokvieordninger som sikrer en direkte kobling mellom studiestarttiden og studietiden som helhet for nye studenter. Dette spiller inn på poenget mitt om en tydeligere kobling mellom det sosiale og det faglige, og er et godt tiltak jeg håper flere fakulteter ser til når de planlegger for neste høst.

En aktiv høst for en student, det er en høst der de vante sosiale arenaene vi er trygge med og kjenner til vender tilbake, og der det faglige slår følge og bidrar til en sterkere kobling mellom det faglige og det sosiale. Det er en høst der vi styrker den faglige og sosiale beredskapen til forelesere, ansatte og studenter gjennom økt samhandling og integrasjon. Det, er en høst å se frem til.